

מפנה. בין שאotta החה קרבה אליו, וחושבת לברגו ולשך אותו, רואה אותו נופל לאرض כמו מת, וחושבת שהוא מת, אז שבח לאחורי ולא גלחמת בו. וכך הפטקו שמי האותיות הלווי, שאין מפир בהן רק הקדוש ברוך הוא לבדו.

ועם כל זה, ברצון הלב ישים את עצמו לקדוש ברוך הוא שmasר לו את נפשו באהבה. ותקדוש ברוך הוא מחשיב עלייו כאלו נטול ממען את נשמהתו. וכך איריך לפל בארץ כמו מת בשעה שיאמר נפילת אפים, משום שיש חטאיהם שעוזה אדם שאין מתפירים אלא במוות, בכתבוב (ישעה כב) אם יכפר העון הנה וגוי. וקעת, שנחשב לו שנטול הקדוש ברוך הוא את נשמהתו, והוא נטן אותה ברצון, אותה בשעה עומדת לכפר על חטאינו, ומשלים את כל האדים, ואת אותו הצד

שנתהברא.

ועם כל זה הפטלה עולה, ומספלקת ביןathy שמי זרועות, בחובוק של אהבה בראו, והיא מקטרת מיר לבוניה מפל אבקת רוכבל.

ויהי משה בהר ארבעים יום ואربعים ליליה. הארכ' משה ארבעים יום לתורה שבבעל פה למלדה, משווים שאotta דרגה נקראת ארבעים, וכך אמר (שמות לה ויהי שם עם ה') ארבעים יום ואربعים ליליה, שתחברו תורה שבכתב תורה שבבעל פה. וכך שבסכתה ותורה שבבעל פה. וכך הוצרך להזפיר ולפרט ארבעים יום ואربعים ליליה, שהר'

בארכ'יים יום הרים קינה מספיק. ובארבעים יום הוציאה אotta הורתם (תורה ומצוות). לתורה ומצוות, בוגר ארבעים יום של יצירת הנולד, שיוציא מפה אל

לגביה, וחשיב לקטלא ליה, ולנשכा ליה, חמא ליה נפייל לאדמה במת, וחשיב דאייה במת, כדיין טוב לאחורה, ולא מקטרג ליה. ועל דא אספלקו אלין תריין אתען, דלא ידע בהו בר קודשא בריך הוא בלחודי.

ועם כל דא, ברעותא דלא ישי גריםיה לקידשא בריך הוא, דמסר ליה נפשיה בرحימיו. וקידשא בריך הוא חשיב עליוי, אבל בטיל נשמהיה מגיה. ועל דא צרייך למונפל באדמה במת, בשעתא דיימר נפלת אנפין, בגין דאית חובי דעביד בר נש, דלא מתקפרין אלא במותה. בדכתיב, (ישעה כב י) אם יכפר העון הזה וגוי. ושהשתא דאתחשיב ליה דנטל קידשא בריך הוא נשמהיה, ואייהו יהיב לה ברעותא. ההיא שעתא קיימת לכפרא על הובוי, ואשלים לכל סטרין, ולהו סטריא דאתמר.

ועל כל דא, צלotta עולה, ואספלקא בין תריין דרועין, בחובוק דרחימיו כדקא יאות. ואייהו מקיטרת מיר לבוניה מכל אבקת רוכבל. יהי משה בהר ארבעים יום וארבעים ליליה. הוצרך משה ארבעים יום לתורה שבבעל פה למלדה, בגין דהיא דרגא ארבעין אקרי. ולכך אמר, ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים ליליה, דאתחברו תורה שבכתב תורה שבבעל פה. וכך הוצרך להזפיר ולפרט ארבעים יום ואربعים ליליה, דהא בארכ'יים יום תורהaggi.

ובארבעים יום אפיקת היא הורתם, (תורה ומצוות). לתורה ומצוות, לאבל ארבעים יום דייצירת הילד. נפיק מן הפח אל הפועל. ואטרישמו איברוי דההוא דכינרא, באינון ארבעין יומין, דהא ארבעין יומין